

Banken

Ik wil het deze keer eens over banken hebben. Daarmee bedoel ik niet 2- of 3-zitsbanken, ligbanken, bedbanken, slaapbanken, schoolbanken, hoekbanken, kerkbanken, bidbanken of andersoortig meubilair. En ook niet de banken die geacht worden er te zijn om ons gezond te houden of te maken zoals bloedbanken, spermabanken, orgaanbanken of ook weer andere van dit soort banken, die geacht worden onze gezondheid te bevorderen of te herstellen. En ook niet de banken waarmee we vroeger in de diverse gymnastiekzalen liepen te zeulen om er in daarna op, af of over te springen.

Nee, ik bedoel de instituten die zeggen dat ze het allerbeste voor hebben met het bewaren van en handelen met ons geld. De instellingen van het beloven van gouden bergen met hoge rentes, voordelige hypotheek, spaar- en belegrekeningen en, ook hier weer, wat u zelf daarbij nog kunt bedenken. Je kunt ze ook “banken van veel beloven en weinig geven” noemen. Deze instituten zijn erg creatief in het bedenken van manieren om ons het geld af te troggelen dat vaak met hard sappen is verdiend. Dat kan gunstig aflopen, maar als je niet op je tellen past, kunt u ooit een keer het kind van de rekening zijn. En dat laatste is dan uw eigen rekening. Niet dat u dan voor uw trouw aan de bank een extra hoge rente of andere beloningspremie krijgt, maar dat u er extra geld naar toe moet brengen en dus letterlijk “water naar de zee draagt” of letterlijk “het kind van de rekening” bent.

Eigenlijk moet ik niet beweren dat we ooit “het kind van de rekening” zullen zijn, maar dat we voortdurend het kind van de rekening zijn. In de ‘goede oude tijd’, een tijdperk, dat wat betreft de huidige banken al bijna uit ons geheugen is verdwenen, kregen we de enveloppen en bankafschriften gratis. Hadden ze in bijna iedere plaats van enige betekenis een gebouw met daarin het nodige schrijfwolk die ons op allerlei manieren hielp bij het bewaren van onze centjes en voor ons bogen als een knipmes. Het was “mijnheer voor en mevrouw na” en “u kunt op ons rekenen. Wij staan altijd voor u klaar.” Het was ook de tijd dat de keuze in geldleenpolissen nog niet zo groot was en over de woekerpolis nog niet eens de minste schim van een gedachte was geweest.

Totdat..... ja, totdat het handwerk begon te verdwijnen en de computer van velen het werk overnam. De administraties veranderden en werden verwerkt in een computerrekening. En dat vooral voor ons gemak en natuurlijk, nog veel meer voor het gemak van de banken. Want internet bankieren bespaart óók immers veel schrijfwerk en dus ook “man / vrouwkracht”. En bij ons is het wel een uitkomst als we niet meer zo vast van hand zijn en we zagezegd “de bibbers” krijgen.

Maar..... die ommekeer had voor ons óók ongewenste gevolgen. De rekenaars onder het bankvolk kwamen tot de slotsom dat de ‘geachte’ klant wel heel erg veel voordeel haalde uit het feit dat ze hun zuur verdiende centjes bij hen in bewaring gaven. En dat er ook nog drommelse klanten waren en nog zijn, die niet aan internet bankieren doen en nog steeds het handwerk beoefenen. En daarom “weg met de gratis enveloppen en de papieren bankafschriften”. Als je die nog beslist wilt, wordt het dokken geblazen. Zo maar even een bankgebouw binnenlopen en geld van je rekening afhaken kan niet meer.

De flappentap deed zijn intrede en daarvoor heb je noodzakelijkerwijze een pinpas nodig. Natuurlijk niet op kosten van de bank, maar die van je eigen beurs, want dat kan de bank niet betalen en u wel. En ben je niet in staat zelf nog geld uit de tapkast te halen omdat je vingers krom staan van de reuma, je zo gekrompen bent dat je niet meer bij de knoppen kunt komen. Prima, we helpen u graag. Als u dan iemand machtigt om voor u geld uit de tap te halen dan moet geven we die persoon graag ook een pasje hebben, wat u, zoals u dan al weet, ook weer centjes kost.. Bij de bank sparen? Nou ja, het kan maar reken vooral niet op een leuke rente. Omdat een centrale bank in Frankfurt an der Main de zwakke banken in de zuidelijke Europese land steunt met het opkopen van allerlei schulden, krijgt u nog maar een minimale rente over die spaarcentjes. In feite kun je beter een paar oude sokken bewaren en ze daar in stoppen en thuis onderin de linnenkast of boekenkast verstopten. Maar ja, de kwaliteit van de huidige kousen houdt ook niet over met een aanbieding van 7 paar voor € 4,99. Wil je geld van je bankrekening opnemen of er op storten, dan, u weet het al, dat kost ook weer muntjes. Wil een winkelier rollen wisselgeld hebben dan kost het hem of haar ook weer extra centen, want die geldsorteermachine rammelt niet voor niets.

Ooit van de woekerpolis gehoord? Wilde je vroeger een huis kopen dan kon je bij de bank op een vrij simpele manier geld lenen via een simpele polis. Maar die simpele polis bestaat niet meer. Er zijn diverse soorten polissen. Sommige daarvan zijn zo ingewikkeld dat de bankmannen of -vrouwen ze zelf niet meer kunnen uitleggen. En de baten vallen (meestal) altijd tegen. De naam daarvoor luidt 'woekerpolis'. Wilt u een hypotheek over sluiten, omdat dit voordeliger voor uw is, dan moet u vaak een extra hoge boeterente betalen, want veranderen vraagt extra werk en...u weet het, dat kan de bank onmogelijk voor zijn of haar rekening nemen. Is de waarde van het huis lager is dan het hypotheekbedrag? Ook dan is het extra dokken geblazen. Stijgt de waarde van uw huis boven het hypotheekbedrag uit, dan laten ze je toch betalen wat eerst overeengekomen is. Je moet er zelf om vragen om de regeling aan te passen in de hoop dat ze de rente verminderen of helemaal niet meer berekenen.

O ja, die flappentap. Uw weet misschien nog wel dat er ook "vijf euro – biljetten als wettig betaalmiddel in omloop zijn! De banken vinden dat maar niks en dus verdwijnen ze langzaam maar zeker uit de flappentap. "At your service".

Alleen, we vinden het toch wel makkelijk dat we kunnen bankieren via het internet. Kunnen we lekker thuis blijven, naar Derrick of Dallas kijken en mopperen als het kantoor in de buurt gesloten wordt.

Dan moeten we soms met de auto wel twintig kilometer verderop naar een kantoor om een persoonlijk gesprek te hebben als we bijvoorbeeld geld willen lenen en u de teksten daarover op de website van de betrokken bank niet helemaal begrijpt. Want waarom zou je het duidelijk uitleggen als het versluierd kan?

Tot uw dienst? Ja zeker, als u maar betaalt. De banken moeten immers aan hun marges en aandeelhouders denken! 'Ons Zeeuwen bin zuunig, maer de banken kunnen der ôk wat van'!

Augustinus.